

Сутність цієї зміни полягає в тому, що фундаментальні поняття традиційного управлінського обліку застаріли і вимагають оновлення. Зокрема, це стосується понять традиційного управління витратами, яке обмежується оцінкою фінансового впливу альтернативних управлінських рішень без розгляду стратегічних задач. Вирішення останніх вимагає відповідної інформаційної підтримки, яка може бути забезпечена лише за допомогою нових методів, ідей і технологій.

До таких методів можна, перш за все, віднести такі методи як калькулювання цільових витрат і ціноутворення (таргет-костинг), калькулювання собівартості та управління за видами діяльності (методи ABC і ABM), калькулювання для безперервного вдосконалення (кайдзен-костинг) тощо. Проте наразі, у зв'язку зі зростанням ролі стратегії у бізнесі, постає завдання опанувати сучасніші методи управління витратами: аналіз ланцюжка цінностей; аналіз стратегічного позиціонування та аналіз факторів, що визначають витрати [1, 2].

Опанування цих методів має бути зорієнтоване на формування якісно нових фахових компетенцій, пов'язаних з вирішенням традиційних завдань управлінського обліку в умовах стратегічного управління бізнесом.

Зокрема, при опануванні методики аналізу ланцюжка цінностей орієнтація на поняття доданої вартості, яка притаманна традиційному управлінському аналізу, тут не спрацьовує, необхідний глибший аналіз доходів і витрат кожної ланки ланцюжка, який вимагає застосування інструментів стратегічного аналізу і, відповідно, набуття нових компетенцій.

Аналогічних змін потребує також методика аналізу відхилень прибутку з урахуванням стратегічних проблем, тому що аналіз типу «В-О-П» і оцінка рентабельності продукту тут не підходить. Необхідний аналіз, який жорстко налаштований на прийняття рішень у контексті обраної стратегії. А це нові методики і, відповідно, можливість набуття нових компетенцій.

Не менш важливих змін у методиці обліку і аналізу потребує перехід від використання обсягу діяльності як єдиного фактору, що визначає рівень витрат, до визнання того факту, що витрати визначаються багатьма взаємопов'язаними факторами одночасно. Відповідно, крім відомих методик аналізу впливу кожного окремого фактора, необхідно опанувати методику, яка дозволяє виміряти спільний вплив кількох факторів.

Отже, опанування студентами названих ідей, методів і технологій забезпечить не лише формування нових фахових компетентностей, а й наповнення реальним змістом задекларованих Робочою навчальною програмою таких глобальних компетентностей як знання особливостей і тенденцій сучасного цивілізаційного розвитку в галузі управлінського обліку, а також вміння критично мислити і вирішувати важливі проблеми управлінського обліку на інноваційній основі.

Література

1. Джон К. Шанк, Виджей Говиндараджан. Стратегическое управление затратами/ Пер.с англ. – СПб.: ЗАО «Бизнес Микро», 1999. – 288 с.
2. Аткинсон, Энтони А., Банкер, Раджив Д., Каплан, Роберт С., Янг, Марк С. Управленческий учет / 3-е изд.: Пер.с англ. – М.: Издательский дом «Вильямс», 2005. – 878 с.

*Друзь Г.М., к.пед.н.,
доцент кафедри іноземних мов
факультету маркетингу*

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЛОВОЇ ГРИ В ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ ДО ІНШОМОВНОГО СПІЛКУВАННЯ

Реформування системи вищої освіти центрується навколо однієї мети – формування тих структурних елементів професіоналізму, за допомогою яких формується особистість майбутнього фахівця. Важливим структурним елементом професіоналізму сучасного економіста є його здібність до спілкування в професійних ситуаціях іноземною мовою. Ділова гра дозволяє включити кожного студента, її учасника, у такі ситуації, які враховують динамізм, зміну педагогічних дій, їх нестабільність.

Доцільно, насамперед, виділити умови, які пов'язані з індивідуально-психологічними особливостями студентів. Навчання за допомогою використання ділової гри повинно будуватися з урахуванням внутрішніх властивостей, мотивації поведінки, розвитку внутрішнього досвіду та самосвідомості студентів. Кожна людина має здібність до самовдосконалення, яка розвивається в активній діяльності й спілкуванні. Тому однією з важливих умов оптимізації ролі ділової гри є врахування самоактуалізації особистості студента. Самоактуалізація розуміється як постійний

розвиток і практична реалізація можливостей студентів у процесі їх участі в діловій грі. При цьому важливо, щоб студенти могли включитися в навчально-ігрову комунікативну діяльність відповідно до своїх пізнавальних і професійних інтересів, мотивів і потреб, установок й ціннісних орієнтацій. Основна вимога – це створення необхідної мотивації ігрової діяльності як важливого чинника формування здатності студентів до іншомовного спілкування.

Результативність ділової гри в навчанні студентів іншомовного спілкування професійного спрямування детермінується певною мірою характером відносин у системі «викладач-студент», «студент-студенти». Ці відносини повинні будуватися на принципах взаємодії і співпраці, забезпечуючи стиль творчого спілкування.

У процесі реалізації ігрового підходу до навчання важливо враховувати особливості психологічного сприйняття студентами навчального матеріалу. Ділова гра позитивно впливає на професійну підготовку студентів у тому випадку, якщо приймаючи активну участь у ній, вони виконують різні ігрові ролі, мають власну позицію, відчують різноманітну гамму позитивних емоцій і почуттів. Для цього мовний матеріал, як навчальна інформація, повинен мати емоційне забарвлення. Основою організації і подачі матеріалу в діловій грі є використання позитивних емоцій і емоцій, що забезпечують потребу пізнання.

Ділова гра, якщо в ході її акцент робиться на особистість студента, його можливості й здібності, мотиви й потреби, установки й ціннісні орієнтації, дозволяє поєднати навчальну інформацію з особистістю студента, навчити майбутніх фахівців за допомогою отриманих знань і засвоєного досвіду вдосконалювати своє «Я» і рівень професіоналізму.

Високий рівень інтелектуальної активності студентів у ході ділової гри неможливий без дотримання важливої умови, як оволодіння ними необхідними знаннями, без яких процес спілкування в професійних ситуаціях є малоефективним.

Не менш важливою умовою підвищення ролі ділової гри в досягненні навчальних цілей є структурування мовної інформації, що складає її інформаційне поле. Моделювання мовної інформації є найдоцільнішим у формі комунікативно-ігрової ситуації. Мета такої ситуації полягає в тому, щоб надати можливість кожному гравцеві переконати інших у доцільності своєї точки зору і забезпечити умови для ділових відносин, що дозволяють успішно вирішити поставлені завдання.

До умов, що забезпечують ефективність ділової гри в підготовці студентів до професійного спілкування іноземною мовою, відноситься й залучення їх до активної комунікативно-ігрової діяльності. Вони повинні бути підготовлені до створення імітаційної моделі комунікативно-ігрової ситуації.

Не менш важливою умовою ефективності ділової гри в навчальному процесі у вузі виступає психологічний клімат на заняттях. Про ефективність ділової гри в навчанні студентів можна говорити, якщо забезпечити кожному її учаснику нормальне самопочуття, зняти почуття страху і невпевненості в доцільності своїх дій, пробудити його здібність до творчості; надати кожному заняттю емоційно-етичну спрямованість.

*Друзь Ю.М., к.пед.н.,
доцент, завідувач кафедри
іноземних мов факультету маркетингу*

ФОРМУВАННЯ СТІЙКОЇ МОТИВАЦІЇ ДО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

У процесі навчання іноземній мові виникає запитання, як виховати у студента стійку мотивацію, стійкий інтерес до спілкування іноземною мовою. При цьому потрібно враховувати, що мова в економічному вузі не представляє для студента самостійної цінності, тобто, знання мови саме собою не є предметом пізнавальної потреби. Студент спонукається до діяльності щодо освоєння спілкування іноземною мовою зовнішньою мотивацією. Така діяльність повинна бути включена в провідну для студента навчально-професійну діяльність, що має для нього особливе особистісне значення, і на основі цього повинен бути розкритий зв'язок цілей діяльності з засвоєнням вмінь спілкування іноземною мовою і мотиву провідної діяльності. Тим самим відбувається «зсув» існуючого пізнавального, стійкого мотиву провідної навчально-професійної діяльності, на пізнавальні цілі, які ставляться в процесі підготовки до іншомовного спілкування. Внаслідок цього у студента формується стійка мотивація. Він розглядає іноземну мову вже як засіб, що дозволяє відкрити йому нову дійсність, і включає її у свої життєво важливі плани. Однак, одного цього мотиву може виявитися недостатньо для повноцінного виконання навчальних дій, пов'язаних із засвоєнням умінь і навичок спілкування іноземною мовою. Тоді-то й потрібно під-